

81/141
26

W y r o k .

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ .

Sąd Najwyższy na sesji wyjazdowej w Krakowie, w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.N. Dr.A.Eimer /sprawozdawca/,
Sędziowie S.N. Dr.Wł.Laba,
J.Piasecki,
przy udziale Prokuratora S.N. Dr.H.Rajzmana
i asesora Anny Bagińskiej jako protokolanta,

na rozprawie kasacyjnej dnia 15.września 1948 r. w sprawie
R a d d a t z a Friedricha Wilhelma - - - - -
oskarżonego z art.1 pkt.2 i art.4 § 1 i 3 lit.b/ dekretu z dnia
31.VIII. 1944 r. /Dz.U.R.P.Nr 69 poz.377/46/ - - - - -
po rozpoznaniu kasacji Prokuratora od wyroku Sądu Okręgowego
w Krakowie z dnia 10.lutego 1948 r. VII K 957/47 - - - - -

na mocy art.529 i 583 k.p.k.oraz art.62 m.k.k.
zaskarżony wyrok w części, którą zaliczono oskar-
żonemu na poczet orzeczonej kary okres przytrzyma-
nia i aresztu tymczasowego od dnia 13.VII 1945 r.
do dnia 10.lutego 1948 r. u c h y l a, zalicza
na poczet orzeczonej kary 6 lat więzienia okres
przytrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia

12. grudnia 1946 r. do dnia 10. lutego 1948 r.,
 pozatym kasację Prokuratora o d d a l a ,
 a kosztami postępowania Skarb Państwa o b -
 c i ą ż a .

U Z A S A D N I E N I E .

Kasacja Prokuratora zarzuca:

1/. że Sąd wyrokujący uznał przypisane oskarżonemu wzięcie udziału w celu pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego w aresztowaniu prześladowanego przez władze niemieckie z powodów narodowościowych Władysława Rakowskiego, z art. 2 dekretu z 31.VIII.1944 r., zamiast - jak należało - za zbrodnię określoną w art. 1 ust. 2 tego dekretu;

2/. że Sąd błędnie zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania przez uwzględnienie także okresu odosobnienia oskarżonego w obozie jeńców poza granicami Państwa Polskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1/. Sąd trafnie przyjął kwalifikację z art. ~~1~~ ust. 2, skoro bez jakiegokolwiek uchybienia prawu lub logice ustalił, iż oskarżony mógł nie wiedzieć, że aresztowany przy jego udziale Władysław Rakowski należy do rzędu osób prześladowanych ze względów politycznych lub narodowościowych. Wskazanie przez Sąd, że tą nieświadomością oskarżonego tłumaczy niski poziom jego inteligencji, nie znajduje się w sprzeczności z danymi, jakie dostarczył przewód sądowy.

2/. Zasadny natomiast jest drugi zarzut kasacji. Zaliczenie oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okre-

su jego odosobnienia w obozie jeńców w jednej ze stref okupacyjnych Niemiec, jako nie znajdujący żadnej podstawy prawnej w obowiązujących przepisach, stanowi oczywistą obrazę art.58 i art.666 § 4 k.p.k.

Zaskarżony wyrok w tej części podlega uchyleniu.

Wobec tego, że uchybienie powyższe dotyczy przepisu prawa materialnego, zachodzi możliwość orzeczenia co do istoty sprawy przez Sąd Najwyższy w oparciu o art.62 dekretu z 13.VI. 1946 r.

Pozatym kasacja podlega oddaleniu.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu.

Skuslowo „1 ust.”

Sprawdzała:

Skuslowo

